

Република Србија
УПРАВНИ СУД
17 У 1802/10 (2007)
24.02.2010. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд у већу састављеном од судија: Невене Милојчић, председника већа, Мирјане Аранђеловић и Обрада Андрића, чланова већа, са судијским помоћником Весном Чогурић, записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца АА из ВП, против решења Војне поште број ... Инт. број 1060-2 од 17. октобра 2007. године, у предмету накнаде дела трошкова за становање, у нејавној седници већа одржаној дана 24.02.2010. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба **СЕ УВАЖАВА** и **ПОНИШТАВА** решење Војне поште број ... Инт. број 1060-2 од 17. октобра 2007. године.

Образложење

Оспореним решењем укинута је решење Војне поште УП-1 број 93-2 од 26.07.2007. године по основу службеног надзора због, очигледне повреде материјалног закона и предмет враћен на поновни поступак, а којим решењем је признато тужиоцу старијем воднику I класе на служби у ВП право на накнаду дела трошкова за становање у висини од 750 бодова почев од 21.06.2007. године.

У тужби поднетој Врховном суду Србије дана 14.11.2007. године, заведеној под бројем У. 9403/07, тужилац оспорава законитост решења туженог органа, истичући да је исто незаконито и донето на његову штету. Ово са разлога, јер су повређене одредбе чл. 32. став 1. тачка 3, чл. 64. став 1. Правилника о накнади путних и других трошкова у Војсци Србије. Ово са разлога јер из наведених законских одредби произилази да законодавац не поставља никакав услов заједничког живљења на истој

адреси са члановима домаћинства ради остваривање права на накнаду трошкова за становање. Предложио је да суд тужбу уважи и оспорено решење поништи.

Тужени орган је у одговору на тужбу остао у свему при разлозима изнетим у образложењу оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије као неосновану.

Управном суду су дана 01.01.2010. године на основу чл. 89. и чл. 90. став 1. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС", бр. 116/08 и 104/09), уступљени предмети Врховног суда Србије и окружних судова у којима није донета коначна одлука, а за које је надлежан Управни суд сагласно члану 29. став 1. истог Закона.

Решавајући овај управни спор на основу чињеница које су утврђене у управном поступку, применом одредбе члана 38. став 1. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ", бр. 46/96), и испитујући законитост оспореног решења применом члана 39. став 1. истог Закона и на основу чл. 77. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", бр. 111/09 од 29.12.2009. године), Управни суд је, оценом навода тужбе, одговора на исту и списка предмета ове управне ствари, нашао:

Тужба је основана.

Према образложењу оспореног решења и списима предмета произилази да је оспорено решење којим се укида решење Војне поште УП-1 број 93-2 од 26.07.2007. године донето по основу службеног надзора, због очигледне повреде материјалног закона применом одредби члана 254. ст. 1. и 2. Закона о управним споровима. У образложењу оспореног решења тужени орган се позива на примену материјално-правног прописа - Правилник о накнади путних и других трошкова у Војсци Србије. Даље из образложења оспореног решења произлази да тужени орган примењује одредбу члана 253. став 2. ЗУП-а, којом је прописано да се коначно решење може укинути по основу службеног надзора ако је њиме очигледно повређен материјални закон, те налазећи да је у конкретном случају очигледно повређен материјални закон и то наведени Правилник, сматра да су испуњени законски услови за доношење оспореног решења као у диспозитиву истог.

По оцени овог суда, међутим оспорено решење је донето на штету тужиоца. Ово са разлога јер се пре свега у конкретном случају не може прихватити закључивање туженог органа да је било места примени одредбе члана 253. став 2. Закона о општем управном поступку ("Службени лист СРЈ", бр. 33/97... 31/2001), којом је прописано да се коначно решење може укинути по основу службеног надзора ако је

њиме очигледно повређен материјални закон. У конкретном случају тужени се у оспореном решењу позива на повреде одредаба Правилника подзаконског акта.

Са изнетих разлога, Управни суд налази да је приликом доношења оспореног решења учињена наведена повреда правила Закона о општем управном поступку из члана 252. став 2., која је од битног утицаја на законитост оспореног решења.

Са изнетих разлога, налазећи да су основани наводи тужбе, јер је оспореним решењем повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је на основу чл. 41. став 2. а у вези чл. 38. став 2. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ", бр. 46/96), који се примењује на основу члана 77. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", бр. 111 од 29. децембра 2009. године), одлучио као у диспозитиву ове пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ

Дана 24.02.2010. године, 17 У. број 1802/10 (2007)

Записничар
Весна Чогурић,с.р.

Председник већа-судија
Невена Милојчић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Саво Босанац

КО